

[Holstein.]

erklæret, at de vil ikke være med til at lette Landbrugets Byrder ved Nedsættelse af Ejendomsskatterne. Det, som en socialdemokratisk Regering i England for længst har gennemført — og gennemført grundigt og radikalt —, det kan de radikale Husmands-Politikere her i Landet ikke tænke sig at gaa med til. De vil heller ikke være med til en Sænkning af Kronen til Genskabelse af Landbrugets Rentabilitet, de vil ikke være med til en gennemgribende Besparelspolitik i den offentlige Husholdning, og de vil heller ikke være med til toldpolitiske Foranstaltninger af nogen Art, som kunde komme Landbruget til gode.

Derfor tør jeg maaske sige til den højtærede Indenrigsminister, som i Sommer udtalte sin Bekymring for den Husmand, der havde kørt rundt med mig til Landbrugsmøder i Automobil, sin Bekymring for, hvordan det skulde gaa ham, naar jeg havde faaet gennemført Toldbeskyttelse for Landbruget, Krone-Nedsætning og Ophevelse i større eller mindre Omfang af Ejendomsskatterne, idet Ministeren mente, at saa vilde han faa Lov til at gaa hjem i Stedet for at køre —, ja, saa tør jeg maaske sige, at hvis de radikale Husmands-Politikeres Landbrugskriseprogram bliver gennemført — nu er der jo slaaet Bom for Kriselovene, nu gaar vi ikke mere til Landbrugskriselove som i Oktober 1931 —, frygter jeg for, at saa kommer Husmanden ikke til at gaa hjem, saa frygter jeg, at han kommer til at ligge lamslaaet og blødende i Vejgrøften, indtil der kommer barmhjertige Samaritaner fra en Bevægelse, som hedder L. S., og samler ham op, medens de radikale Husmands-Levitter er gaaget forbi.

Og jeg tror ikke, det vil vare saa forfærdelig længe, før den højtærede Indenrigsminister kommer til at mærke, at saadan er Opfattelsen i voksende Kredse indenfor den danske Husmandsstand. (*Indenrigsministeren* [Dahlgaard]: Aah, det gaar jo stadig!). Ja, det gaar, men det gaar ikke godt — det tør jeg roligt forsikre den højtærede Indenrigsminister.

Det radikale Parti er saaledes stillet, at ingen i Landet — og allermindst de Vælgere, som er mest interesserede deri — længere er i Stand til at forstaa, hvad det radikale Partis Kriseprogram i Virkeligheden er, og jeg har et levende Indtryk af, at de ledende radikale Politikere heller ikke selv længere er i Stand til at forstaa det, efter at de har hængt sig baade til Socialdemokratiets Toldlovsforslag, som blev vedtaget nu forleden, og til det her foreliggende

Valutaforslag, for at dette Lovforslag ikke er liberal eller radikal Politik, men, som det er blevet hævdet, er oplagt marxistisk-russisk Planøkonomi, det kan der dog vel ikke være Tvivl om, og jeg har hidtil ikke vidst, at dansk Radikalisme var Tilhænger af marxistisk-russisk Planøkonomi, men det er maaske paa den Linie, man skal træffe de radikale Husmands-Ledere for Fremtiden.

Jeg tror, den højtærede Finansminister, hvis den Valutapolitik, Regeringen hidtil har fulgt, skal fortsættes, roligt kan stryge det nye Formueaktiv, han har faaet paa Finanslovens § 26, i Form af Krise-laanet til det nødstedte Landbrug paa op imod et halvt Hundrede Millioner Kroner. Thi Betingelsen for, at dette Laan skal tilbagebetales, er jo, at Priserne paa Flæsk og Smør i Femaaret 1932—37 ligger 30 pCt. over de ugentlige Noteringer for disse Varer i sidste Halvdel af 1931. Det vil sige, at Gennemsnitspriserne for disse for Husmanden livsvigtige Produkter i det kommende Femaar for Smørrets Vedkommende skulde være 2 Kr. 62 Ø. pr. kg og for Flæsks Vedkommende 1 Kr. pr. kg.

Hvis vi ser, hvad Priserne har været i det allerede forløbne Aar, 1932, af denne Periode, hvilke Bundpriser vi dér har haft, hvor meget det trækker fra; og hvor meget der skal til for at hæve Priserne paa disse Produkter til i Gennemsnit i det kommende Aar at være 2 Kr. 62 Ø. og 1 Kr. for Smør og Flæsk, saa tror jeg, at den højtærede Finansminister, hvis han vil fortsætte sin hidtidige Valutapolitik, roligt kan afskrive dette nye Formueaktiv paa Kontoen: Politisk Krisehjælp til den højtærede Indenrigsminister, afskrive det *fuldstændigt* paa Kontoen Krisehjælp til den højtærede Indenrigsminister, som i det forløbne Aar naturligvis ikke kunde tolerere, at hans Sogneraad skulde udsættes for at maatte gøre Eksekution for Ejendomsskatter hos deres Hjemstavnsfæller i Sognene og hos Sogneraadets egne Medlemmer.

Det kunde den højtærede Indenrigsminister naturligvis ikke taale, og derfor har Krisehjælpen jo virket saa udmærket og givet ham Respit et Aar; men nu er man dog i Regeringen naaet til den Erkendelse, at Staten har ikke Raad til at fortsætte, og navnlig har den ikke Raad til det, hvis Regeringens hidtidige Finans-, Valuta- og Handelspolitik skal fortsættes. Saa Spørgsmaalet er udelukkende dette: hvad skal der da gøres i Fremtiden, hvad vil den højtærede Regering gøre?

Her vil jeg gerne sige, at jeg tror ikke, at man fra Oppositionens Side i og for sig